

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620205341
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6620205341.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, vo veci starostlivosti o maloletého H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I., G. II č. XXX/XX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, ako kolíznym opatrovníkom, za účasti ďalšieho dieťaťa rodičov (dcéry) X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I., G. II č. XXX/XX, v období do plnoletosti zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov matky N. Z., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v I., G. II č. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Morháčovou, advokátkou so sídlom v Lučenci, Haličská cesta č. 3200, a otca Q. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v V., L. č. XXX/X, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 12P/71/2020-135 zo dňa 18.02.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zvýšení výživného na maloletého H. X., nar. XX.XX.XXXX (časť prvého výroku) m e n í tak, že otec Q. X., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý s účinnosťou od 12.11.2020 platiť maloletému H. X., nar. XX.XX.XXXX zvýšené výživné v sume 120,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zameškanom výživnom na maloletého H. X., nar. XX.XX.XXXX (časť tretieho výroku) m e n í tak, že zameškané výživné za obdobie od 12.11.2020 do 31.01.2021 v sume 210,66 € je otec Q. X., nar. XX.XX.XXXX p o v i n n ý zaplatiť maloletému H. X., nar. XX.XX.XXXX v splátkach v sume 30,- € mesačne splatných spolu s bežným výživným k rukám matky počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do jeho úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok splatnosť celého zameškaného výživného.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zameškanom výživnom na v tom čase maloletú X. X., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 12.11.2020 do 31.01.2021 v sume 237,- € (časť tretieho výroku) p o t v r d z u j e s tým, že zameškané výživné je otec Q. X., nar. XX.XX.XXXX p o v i n n ý zaplatiť dcére X. X., nar. XX.XX.XXXX v splátkach v sume 30,- € mesačne splatných spolu s bežným výživným k rukám dcéry počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do jeho úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok splatnosť celého zameškaného výživného.

Týmto d o c h á d z a k zmene rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 4P/91/2012-286 zo dňa 30.06.2014 v časti výroku o výživnom na maloletého H. X., nar. XX.XX.XXXX.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“ v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku; ďalej len „C.m.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 4P/91/2012-286 zo dňa 30.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.08.2014 tak, že zvýšil výživovaciú povinnosť otca Q. X. na maloletú X. X., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 60,- € mesačne na sumu 150,- € mesačne a na maloletého H. X., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 40,- € mesačne na sumu 90,- € mesačne, počnúc od 12.11.2020 (prvý výrok); otcovi maloletých detí uložil povinnosť takto určené výživné zasielať vždy mesačne vopred k rukám matky maloletých detí do 20. dňa v mesiaci (druhý výrok); otcovi maloletých detí uložil povinnosť zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 12.11.2020 do 31.01.2021 na maloletú X. X. v sume XXX,- € a na maloletého H. X. v sume 151,73 € v splátkach v sume 30,- € spolu s bežným výživným až do jeho úplného zaplatenia s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stane splatné celé nezaplatené zročné výživné (tretí výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (štvrtý výrok).

1.2 Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a obsahu spisu vyplýva, že návrhom na začatie konania doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.11.2020 sa matka maloletých detí voči otcovi domáhala zvýšenia výživného na maloletú X. zo sumy 60,- € mesačne na sumu 150,- € mesačne a na maloletého H. zo sumy 40,- € mesačne na sumu 150,- € mesačne od podania návrhu; súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a právneho posúdenia veci, podľa ktorého od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom (sp. zn. 4P/91/2012) uplynulo 6 rokov a došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletých detí aj otca; v čase posledného rozhodnutia maloleté deti navštevovali základnú školu a v súčasnosti sú obidvaja žiakmi strednej školy; matka maloletých detí bola nezamestnaná, poberala dávku v hmotnej núdzi v sume 230,- € mesačne a od 01.04.2014 sa zamestnala vo Všeobecnej nemocnici s poliklinikou Lučenec, kde poberala mzdu v sume 323,47 €; otec maloletých detí mal v čase predchádzajúceho rozhodnutia priemerný príjem v čistom za rok 2013 v sume 295,25 € mesačne, za rok 2014 v sume 247,80 € mesačne a príjem zo závislej činnosti v sume 74,42 € mesačne; od 01.05.2014 bol zamestnaný v spoločnosti Falck so mzdou 395,89 € mesačne; v súčasnosti je matka maloletých detí nezamestnaná, poberá rodičovský príspevok v sume 370,- € a prídavky na tri maloleté deti v sume 74,85 €; súčasne mala na dva mesiace uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti s príjmom 200,- € mesačne v hrubom; matke pribudla aj ďalšia výživovacia povinnosť k maloletému O. N., nar. XX.XX.XXXX; otec maloletých detí je v súčasnosti zamestnaný v spoločnosti LSE-Life Star Emergency, s.r.o. a jeho príjem je v priemere v sume 1.328,56 € v čistom mesačne; okrem uvedeného príjmu dosahoval otec maloletých na základe dohody o vykonaní práce v období od 11.06.2020 do 30.11.2020 priemerný mesačný príjem v sume 312,21 € v čistom.

1.3 Súd prvej inštancie skonštatoval, že majetkové pomery otca avizujú jeho nie celkom nízku životnú úroveň, pričom je potrebné zohľadniť ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov; matka maloletých žije v spoločnej domácnosti okrem maloletých detí aj so svojim druhom, ktorý je vedený ako uchádzač o zamestnanie bez príjmu, a ktorý sa tiež musí podieľať na hradení výdavkov súvisiacich s chodom domácnosti a s bývaním; nielen otec, ale aj matka má nezastupiteľnú povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby; podstatná zmena pomerov nastala na strane otca maloletých z dôvodu, že jeho finančná situácia sa podstatne zlepšila a jeho životná úroveň je vyššia; uvedené je preukázané aj skutočnosťou, že maloletým deťom sporí po 50,- € mesačne každému (nad rámec výživného) a maloletému H. kupuje nad rámec výživného rôzne veci na oblečenie a školské pomôcky na začiatku školského roka; podstatná zmena na strane maloletých detí nastala od času posledného rozhodnutia z dôvodu, že maloleté potrebujú zvýšené finančné prostriedky na zabezpečenie základných životných potrieb; s poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie zvýšil výživovaciú povinnosť otca na maloletú X. zo sumy 60,- € mesačne na sumu 150,- € mesačne a na maloletého H. zo sumy 40,- € mesačne na sumu 90,- € mesačne; pri zvyšovaní výživného na maloletého H. súd prvej inštancie prihliadol na skutočnosť, že mu otec pravidelne kupuje rôzne veci na oblečenie, maloletý sa v jeho domácnosti častejšie zdržiava (v mesiaci január strávil maloletý H. u otca 14 dní, v mesiaci február 8 dní) a v tomto období mu otec zabezpečuje starostlivosť (strava, hygienické potreby).

1.4 Výživné uložil súd prvej inštancie platiť otcovi odo dňa podania návrhu 12.11.2020 ako žiadala matka maloletých detí; v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie tak vznikol otcovi dlh na výživnom za obdobie

od 12.11.2020 do 31.01.2021 na maloletú X. X. v sume 237,- € a na maloletého H. X. v sume 151,73 €, ktorý súd prvej inštancie uložil otcovi zaplatiť v splátkach po 30,- € mesačne.

1.5 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine a § 121 C.m.p.; o trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 C.m.p.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 16.03.2021 (č.l. 148-149 spisu) z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j. z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; matka v odvolaní uviedla, že otec sa s maloletým H. stretával účelovo počas prebiehajúceho konania, aby súdu prvej inštancie preukázal, že s maloletým trávi veľa času a nemusel uhrádzať výživné v matkou požadovanej výške; okrem toho otec nikdy netrúvil s maloletým toľko času ako vo svojich vyjadreniach prezentoval; poukázala na to, že aj súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že otec má nie celkom nízku životnú úroveň a v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov; skutočnosť, že otec maloletých detí im založil podielové fondy považuje matka taktiež za účelové, nakoľko otec nepreukázal či deťom reálne niečo nasporil a v akom období; s uvedenými finančnými prostriedkami môže otec kedykoľvek disponovať a matke by viac pomohlo, keby maloleté deti dostávali od otca vreckové; výživné v sume 90,- € mesačne na maloletého H. nepostačuje ani na uspokojenie jeho základných životných potrieb; otec maloletému kúpi ošatenie, či obuv maximálne dvakrát do roka a o zvyšok sa musí postarať ona; z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nakupuje len v zľavách a za nízke ceny; vzhľadom na vyššie uvedené matka navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že výživné na maloletého H. zvýši na sumu 150,- € mesačne a uloží otcovi maloletých detí zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 12.11.2020 do 28.02.2021 na maloletú X. v sume 327,- € a na maloletého H. v sume 399,73 €; súčasne žiadala, aby jej odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania.

2.2 Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 30.03.2021 (č.l. 160 spisu) k odvolaniu matky uviedol, že zotrváva na všetkých svojich písomných aj ústnych vyjadreniach; matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť najmä osobnou starostlivosťou o maloleté deti ako aj starostlivosťou o spoločnú domácnosť a otec sa plneniu vyživovacej povinnosti nevyhýba ani nad jej rámec.

2.3 Otec vo vyjadrení zo dňa 02.04.2021 (č.l. 165 spisu) k odvolaniu matky uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny; tvrdenie matky, že návštevy maloletého u neho boli len z dôvodu súdneho konania nie je pravdivé; maloletý u neho dlhšie nebol pretože bol v karanténe, nakoľko sa v jeho škole vyskytol Covid-19; matka maloletých detí má rovnako možnosť aj povinnosť zabezpečiť maloleté deti; v jeho možnostiach nie je v súčasnej dobe zabezpečovať deťom vyššie výživné; sporenie, ktoré matka sponchýbňuje je do budúcnosti a je pre deti dobrou investíciou; s poukazom na uvedené otec navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

2.4 Matka v replike zo dňa 24.05.2021 (č.l. 175 spisu) k vyjadreniu otca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že maloletý nebol v karanténe ako tvrdil otec; maloletý mal dištančné štúdium a mohol sa voľne pohybovať; otec s maloletým netrúvil toľko času, že by bol odôvodnený záver súdu prvej inštancie o výživnom v sume 90,- € mesačne namiesto požadovanej sumy 150,- € mesačne; matka opätovne zopakovala, že stretávanie otca s maloletým je podmienené súdnym konaním a výživné nepostačuje na uspokojenie jeho základných životných potrieb; pokiaľ otec kúpi maloletému obuv je nekvalitná a maloletému neprispieva ani na vreckové.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

3.1 V prejednávanej veci nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutočným stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní matky podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. po zohľadnení, že podľa § 65 C.m.p. nie je viazaný rozsahom odvolania a podľa § 66 C.m.p. nie je viazaný odvolacími dôvodmi rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého výroku o výživnom na maloletého H. X. a v časti tretieho výroku o zameškanom výživnom na maloletého H. X. podľa § 388 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie a súčasne rozsudok súdu prvej inštancie v časti tretieho výroku o zameškanom výživnom na v tom čase maloletú X. X. podľa § 387 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.3 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky matky ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že odvolanie matky považuje za čiastočne dôvodné.

4.4.2 Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový (skutočný) stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); podľa odvolacieho súdu bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu podstatné, že skutkový (skutočný) stav veci bol v prejednávanej veci zistený najmä z listinných dôkazov a čiastočne výpovedí účastníkov konania, pričom zopakovaním dokazovania listinným (listinnými) dôkazom (dôkazmi) by sa obsah dôkazu žiadnym spôsobom nezmenil, t.j. nevyplývalo by z neho iné zistenie podstatné pre skutkový (skutočný) stav ako v čase konania súdu prvej inštancie, preto zopakovanie dokazovania by bolo len formálne a súčasne okruh listinných dôkazov a ich obsah bol účastníkom konania známy (odvolací súd preferuje obsahový prístup, pred formálnymi postupmi bez reálneho dosahu na postavenie a procesné práva účastníkov konania); samotné závery podstatné pre rozhodnutie (odvolacieho) súdu na podklade zisteného skutkového (skutočného) stavu predstavujú už právne posúdenie veci, ktorým nie je odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní viazaný (t.j. právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie).

4.4.3 K zmene rozhodnutia o výživnom môže súd v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine pristúpiť len ak sa podstatne zmenia pomery oprávneného alebo povinného z vyživovacieho vzťahu, oproti pomerom, ktoré boli podkladom rozhodnutia o predchádzajúcej úprave výživného; súd teda v konaní porovnáva pomery účastníkov konania v čase poslednej úpravy výživného a v čase rozhodnutia súdu o návrhu na zvýšenie výživného; zmenou pomerov sa rozumie výrazná a dlhší čas trvajúca (teda nie dočasná) zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom (napr. také zvýšenie zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného rodiča alebo vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného rodiča a podobne); pri posudzovaní, či došlo k zmene pomerov sa vždy musí prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine); pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa v každom prípade použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného.

4.4.4 Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, keď pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine); schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne; pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a uspokojuje jeho potrebu bývania; vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností

a majetkových pomerov povinného rodiča preto súd neberie do úvahy jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť; výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj (napr. vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne); z týchto základných kritérií vychádzal pri rozhodovaní aj odvolací súd v prejednávanej veci.

4.4.5 Podaným odvolaním matka napadla výrok rozsudku súdu prvej inštancie o určení výživného na (v tom čase) maloleté deti len v časti (rozsahu) zvýšenia výživného na maloletého H. X.; pokiaľ išlo o zvýšenie výživného na maloletú X. X. predmetný výrok napadnutého rozsudku nenapádala, nakoľko súd prvej inštancie vyhovel jej návrhu v celom rozsahu; z tohto dôvodu sa odvolací súd zaoberal len napadnutou časťou výroku rozsudku súdu prvej inštancie v časti (rozsahu) o zvýšení výživného na maloletého H. X., ktorým súd prvej inštancie nevyhovel v plnom rozsahu návrhu matky; odvolací súd sa čiastočne stotožňuje s odvolaním matky maloletého v tom smere, že v prejednávanej veci sú splnené zákonné podmienky na zvýšenie výživného na maloletého zo strany otca vo vyššej miere ako ho zvýšil súd prvej inštancie; nestotožňuje sa však s výškou výživného v rozsahu 150,- € mesačne ako požaduje matka maloletého; maloletý pochádza z rozvedeného manželstva matky a otca, vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu stále trvá, pretože navštevuje strednú školu a vzhľadom na svoj vek nie je schopný sám sa živiť; maloletý nevlastní žiadny majetok väčšej hodnoty; osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti; o výživnom na maloletého zo strany otca v sume 40,- € mesačne bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 4P/91/2012-286 zo dňa 30.06.2014; v tom čase maloletý navštevoval základnú školu; matka poberala dávku v hmotnej núdzi v sume 230,- € mesačne a od 01.04.2014 bola zamestnaná vo Všeobecnej nemocnici s poliklinikou Lučenec, kde mala príjem v sume 323,47 € mesačne; otec mal priemerný príjem za rok 2013 v sume 295,25 € mesačne a za rok 2014 v sume 247,80 € v čistom mesačne plus príjem zo závislej činnosti v sume 74,42 € mesačne a od 01.05.2014 poberal mzdu v sume 395,89 € mesačne; v súčasnosti matka maloletého pobera rodičovský príspevok v sume 370,- € mesačne a na dva mesiace mala uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti, v zmysle ktorej mala dohodnutý príjem v sume 200,- € mesačne v hrubom; matka býva v štvorizbovom byte v meste Lučenec, ktorý má vo výlučnom vlastníctve a pribudla jej jedna vyživovacia povinnosť k maloletému O. N.; otec pracuje v spoločnosti LSE-Life Star Emergency, s.r.o. s priemerným príjmom v sume 1.328,56 € v čistom mesačne a za obdobie od 11.06.2020 do 30.11.2020 mal uzatvorenú dohodu o vykonaní práce s priemerným príjmom v sume 312,21 € v čistom mesačne; otec má v podielovom spoluvlastníctve (4/10) nehnuteľnosť (rodinný dom) v obci V., ktorý obýva; v konaní zdokladoval svoje výdavky, medzi ktoré patrí elektrina v sume 50,- € mesačne, školné v sume 585,- € na rok, t.j. 48,75 € mesačne, poplatok do slovenskej komory zdravotníckych záchranárov v sume 15,- € ročne, t.j. 1,25 € mesačne; povinné zmluvné a havarijné postenie v sume 346,30 € ročne, t.j. 28,86 € mesačne; ďalej tvrdil, že medzi jeho mesačné výdavky patrí aj príspevok jeho otcovi na bývanie v sume 90,- €, TV a internet v sume 50,- €; strava 200,- €; drogéria 100,- € a pohonné hmoty 100,- €; uvedené výdavky spolu predstavujú sumu 668,86 € mesačne; otec maloletého spláca mesačnými splátkami v sume 315,50 € úver, ktorý však nemá prednosť pred výživným na maloletého; súd prvej inštancie od posledného rozhodnutia o výživnom zohľadnil zmenu pomerov na strane maloletého H., ktorá spočívala v tom, že od posledného rozhodovania o výživnom uplynulo viac ako 6 rokov a podstatne sa zvýšili výdavky na zabezpečenie základných potrieb maloletého v súvislosti s jeho vyšším vekom (maloletý študuje na strednej škole) a zmenu pomerov na strane otca spočívajúcu vo zvýšení jeho príjmu; súd prvej inštancie v konaní správne skonštatoval, že životná úroveň otca nie je celkom nízka, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd, keď uvedené vyplýva nielen z platových pomerov otca, ale aj z jeho tvrdených výdavkov, pričom v zmysle § 62 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine sa má dieťa na životnej úrovni rodiča podieľať; pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu bude vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, aby aj zvýšené potreby, ktoré možno dieťaťu z príjmu otca poskytnúť, boli zabezpečené výživným určeným v zodpovedajúcej miere (R 14/1966); odvolací súd pri rozhodovaní zohľadnil aj skutočnosť, že „určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu, preto každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa (aj plnoleté) je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady“ (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/148/2019 zo dňa 25.09.2019); matka v konaní pred súdom prvej

inštancie preukázala mesačné úhrady za užívanie bytu v sume 163,70 € plus platby za elektrinu v sume 32,- €, t.j. spolu v sume 195,70 €; poplatok za komunálny odpad v sume 145,85 € ročne, t.j. 12,15 € mesačne; splátka úveru v sume 125,69 € mesačne; poistenie v sume 74,- € mesačne; sporenie v sume 15,- € mesačne; poplatok za vedenie účtu v sume 3,90 € mesačne; poistenie domácnosti v sume 75,- € ročne, t.j. 6,25 € mesačne; daň z nehnuteľnosti v sume 26,- € ročne, t.j. 2,16 € mesačne; Innogy (plyn) v sume 2,70 € mesačne, platba za RTVS v sume 4,64 € mesačne a povinné zmluvné poistenie v sume 144,72 € ročne, t.j. 12,06 € mesačne; ďalej matka maloletého doložila viaceré pokladničné doklady preukazujúce platby za potraviny, drogériu, pohonné hmoty, oblečenie, lekáreň; odvolaciemu súdu je zrejmé, že nie je možné presne zdokladovať všetky výdavky, ktoré má matka na maloletého, resp. všetky jej výdavky na domácnosť, potraviny, hygienu, oblečenie (detí) a iné; výška takýchto výdavkov uvedená matkou počas konania (v návrhu na zvýšenie výživného) sa však odvolaciemu súdu javí ako opodstatnená a za odôvodnené výdavky na maloletého preto odvolací súd považoval ZRPŠ v sume 12,- € ročne, t.j. 1,- € mesačne, uniformy a pomôcky do školy v sume 50,- € ročne, t.j. 4,16 € mesačne; výlety v sume 80,- € ročne, t.j. 6,66 € mesačne; poistenie v sume 1,- € a školský fond v sume 10,- € mesačne; výdavky na školu v sume 10,- € mesačne; hygiena a ošatenie v sume 35,- € mesačne; výdavok na stravu v sume 100,- € mesačne; odvolací súd zohľadnil podiel maloletého na bytových nákladoch v sume 39,- € mesačne, tvoriaci jednu pätinu nákladov, za ktoré matka platí spolu sumu 195,70 € mesačne (5 osôb v domácnosti); odôvodnené výdavky maloletého tak spolu predstavujú približne sumu 206,82 € mesačne; v tejto sume nie sú zarátané výdavky na lieky a vitamíny, sezónne oblečenie a obuv (maloletý potrebuje z dôvodu kožných problémov s nohami kvalitnú obuv) a iné jednorazové výdavky, ktoré sa môžu počas roka vyskytnúť; súčasne je pri rozhodovaní potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že matka sa o maloletého osobne stará; otec v konaní uviedol, že maloletým deťom zriadil podielové fondy a mesačne každému dieťaťu zasiela sumu 50,- €, pričom na preukázanie doložil príkazy na úhradu za mesiac november 2020; odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s odvolacou argumentáciou matky a udáva, že z uvedeného nie je zrejmé ako pravidelne otec prispieva deťom na sporenie, koľko už deťom nasporil, resp. či s uvedenými finančnými prostriedkami nedisponuje (súčasne pokiaľ aj otec sporí nebolo preukázané zabezpečenie, že maloletým deťom bude nasporená suma v budúcnosti nakoniec vyplatená); na druhej strane však z konania vyplynulo, že otec nepravidelne prispieva maloletému aj nad rámec výživného určeného súdom, keď z ním doložených pokladničných dokladov je zrejmé, že maloletému zakúpil posteľnú bielizeň, uteráky, obuv a oblečenie; okrem finančného plnenia na výživné poskytuje otec maloletému aj plnenie minimálne vo forme stravy pri návštevách maloletého u otca každý druhý víkend; taktiež je z konania zrejmá aj skutočnosť, že otec maloletého má snahu stretávať sa s maloletým vo vyššej miere mimo upraveného styku; na tieto skutočnosti odvolací súd pri zvýšení výživného taktiež prihliadal; s poukazom na vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že v súčasnosti postačuje na pokrytie všetkých základných potrieb dieťaťa (maloletého H.) výživné v sume 120,- € mesačne, ktoré zodpovedá jeho aktuálnym oprávneným potrebám a súčasne je aj v súčasných možnostiach a schopnostiach otca platiť maloletému výživné v tejto sume; na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru o potrebe zmeny rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého výroku o výživnom na maloletého H. tak, že uložil otcovi povinnosť s účinnosťou od 12.11.2020 platiť maloletému zvýšené výživné v sume 120,- € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky; odvolací súd súčasne vyslovil, že jeho rozhodnutím o zvýšení výživného zo strany otca na maloletého došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 4P/91/2012-286 zo dňa 30.06.2014 v časti výroku o výživnom na maloletého.

4.4.6 Od zmeny výroku rozsudku súdu prvej inštancie o výške výživného je závislý aj výrok o určení zameškaného výživného; v dôsledku rozhodnutia odvolacieho súdu tak vzniklo otcovi zameškané výživné na maloletého H. Barcaja za obdobie od 12.11.2020 do 31.01.2021 v sume 210,66 € (aliquotná čiastka za 11/2020 v sume 50,66 € plus 80,- € za 12/2020 plus 80,- € za 01/2021), ktoré je otec maloletého povinný uhradiť maloletému v splátkach po 30,- € mesačne splatných spolu s bežným výživným k rukám matky počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do jeho úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok splatnosť celého zameškaného výživného.

4.4.7 Pokiaľ matka požadovala zameškané výživné na obidve deti za obdobie od 12.11.2020 do 28.02.2021, t.j. o jeden mesiac (február 2021) navyše oproti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, s uvedeným sa odvolací súd nestotožňuje; súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 18.02.2021, splatnosť výživného za mesiac február 2021 mala podľa rozhodnutia súdu (druhý výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie) nastať až dňa 20.02.2021, preto otec detí s platbami

výživného za mesiac február 2021 v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku v omeškaní nebol; súd prvej inštancie správne určil zameškané výživné za obdobie od 12.11.2020 do 31.01.2021 podľa stavu omeškania otca s platením výživného v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku a o výživnom za mesiac február 2021, ktoré ešte nebolo splatné, v rámci zameškaného výživného správne nerozhodoval. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zameškanom výživnom na v tom čase maloletú X. Barcajovú za obdobie od 12.11.2020 do 31.01.2021 v sume 237,- € (časť tretieho výroku) ako vecne správny potvrdil a na jeho zaplatenie povolil otcovi splátky v sume 30,- € mesačne, ktorých splatnosť vymedzil s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok splatnosť celého zameškaného výživného; v dôsledku nadobudnutia plnoletosti v priebehu odvolacieho konania je potrebné, aby otec splátky zameškaného výživného (rovnako ako bežné výživné) platil priamo k rukám dcéry (R 18/1975; 5Cdo/78/2009). Odvolací súd pre úplnosť udáva, že v prípade nezaplatenia výživného zo strany otca za ďalšie mesiace (okrem obdobia zameškaného výživného) riadne a včas je toto výživné prípadne možné nútene vymôcť v rámci nezaplateného bežného výživného.

4.4.8 Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, v priebehu odvolacieho konania po rozhodnutí súdu prvej inštancie nadobudla maloletá X. X., nar. XX.XX.XXXX plnoletosť (XX.XX.XXXX); nakoľko však v odvolacom konaní odvolací súd vo vzťahu k nej posudzoval len časť tretieho výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zameškanom výživnom na X. X. za obdobie od 12.11.2020 do 31.01.2021, t.j. za obdobie jej maloletosti, a nešlo o výživné, resp. zameškané výživné za obdobie po dosiahnutí plnoletosti, odvolací súd X. X. na pripojenie sa k odvolaniu matky osobitne nevyzýval.

5. Podstatné vyjadrenia účastníkov konania prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

5.1 V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia účastníkov, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia účastníkov konania uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

6.1 Matka podané odvolanie odôvodnila nesprávnymi skutkovými zisteniami na základe vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a nesprávnym právnym posúdením zo strany súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci riadne dokazovanie a správne zistil skutkový (skutočný) stav veci; ako čiastočne dôvodnú však odvolací súd vyhodnotil odvolaciu námietku matky ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k zvýšeniu výživného na maloletého H. X. a od toho závislému zameškanému výživnému (body 4.4.5 až 4.4.6 odôvodnenia); vo vzťahu k zameškanému výživnému na v tom čase maloletú X. X. a k zameškanému výživnému na maloletého H. X. týkajúceho sa mesiaca február 2021 však tieto námietky dôvodné neboli (bod 4.4.7 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého výroku o výživnom na maloletého H. X. a v časti tretieho výroku o zameškanom výživnom na maloletého H. X. podľa § 388 C.s.p. zmenil a rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku v časti o zameškanom výživnom na v tom čase maloletú X. X. podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

8. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v spojení s § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh; podľa § 58 C.m.p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko v prejednávanej veci nejde o konanie podľa § 53 C.m.p. a odvolací súd nezistil okolnosti pre priznanie náhrady trov odvolacieho konania (§ 55 C.m.p.), o trovách konania (trovy konania na súde prvej inštancie a trovy odvolacieho konania) rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu alebo rozhodnutia o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (§ 370 ods. 1 a 2 C.m.p.), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 C.m.p.); súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.); výkon dobrovoľne nesplnenej povinnosti uloženej neodkladným opatrením nariadi súd vždy aj bez návrhu (§ 376 ods. 3 C.m.p.); ak po nariadení výkonu rozhodnutia povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.).